

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/567/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1208206111
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1208206111.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Romana Huszára v právnej veci žalobkyne : I. J. Č., rod. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XX, A., zastúpená: JUDr. Peter Lacko, advokát, Zámocká 32, Bratislava, proti žalovanému: I & R KONKURZY A REŠTRUKTURALIZÁCIE, k.s., Šoltésovej 2, Bratislava, IČO : 36 865 265, správca konkurznej podstaty: B.O.S. Slovakia, a.s. v konkurze , Boženy Nemcovej 1, Vranov nad Topľou, IČO: 35 810 807, o zaplatenie 21.775,21 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 23Cb/239/2008-293 zo dňa 21. januára 2010 takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 23Cb/239/2008-293 zo dňa 21. januára 2010 v časti, ktorou uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni do 3 dní sumu 3.487,74 € spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 16. septembra 2007 do zaplatenia a 8,5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 18.287 € od 16. septembra 2007 do 20. júna 2008 zrušuje a konanie zastavuje.

Žiadna zo strán sporu nemá nárok náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom zo dňa 21.01.2010 č. k. 23Cb 239/2008-293 Okresný súd Bratislava II uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 3.487,74 € spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 13.12.2007 do zaplatenia a 8,5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 18.287,47 € od 13.12.2007 do 20.06.2008 ako aj trovy konania v sume 3.363,20 € na účet právneho zástupcu žalobkyne, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Čo do zaplatenia sumy 18.287,47 € konanie zastavil. Vo zvyšku návrh žalobkyne zamietol. Zároveň rozhodol, že žalobkyni sa vracia preplatok na súdnom poplatku v sume 1.090,76 € prostredníctvom Daňového úradu Trnava.

2. Zamietajúci výrok uvedeného rozsudku napadla v zákonom stanovenej lehote odvolaním žalobkyňa domáhajúc sa jeho zmeny, a to tak, že súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni úrok 7,33 % ročne zo sumy 165,97 € od 16.11.2005 vrátane do zaplatenia, s úrokom 7,35 % ročne zo sumy 13.161,38 € od 06.12.2005 vrátane do zaplatenia, s úrokom 7,35 % ročne zo sumy 116,18 € od 21.12.2005 vrátane do zaplatenia, s úrokom 5,03 % ročne zo sumy 497,91 € od 27.01.2006 vrátane do zaplatenia, s úrokom 8,02 % ročne zo sumy 7.833,76 € od 27.01.2006 vrátane do zaplatenia, ako aj náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalovaný napadol rozsudok súdu prvej inštancie stupňa vo výroku, ktorým bolo návrhu žalobkyne vyhovievané. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie.

4. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací rozsudkom zo dňa 26.2011 č. k. 9Co 233/2011-340 (v poradí prvým) rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa úrokov

z omeškania zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni do 3 dní sumu 3.487,74 € spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 16. septembra 2007 do zaplatenia a 8,5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 18.287,47 € od 16. septembra 2007 do 20. júna 2003; vo zvyšnej napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Súčasne rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

5. Na základe podnetu žalovaného generálny prokurátor Slovenskej republiky podal proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu, „okrem potvrdenia v zamietajúcej časti rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 21.01.2010 č. k. 23Cb 239/2008-293“ mimoriadne dovolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky rozhodol uznesením zo dňa 06. augusta 2013 č. k. 3 MCdo 14/2012-371 tak, že zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 26. mája 2011 sp. zn. 9Co 233/2011 v časti, ktorou uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni do 3 dní sumu 3.487,74 € spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 16. septembra 2007 do zaplatenia a 8,5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 18.287 € od 16. septembra 2007 do 20. júna 2008, a v časti, ktorou rozhodol o trovách odvolacieho konania. Vec v rozsahu zrušenia vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

6. Okresný súd Prešov uznesením sp. zn. 2R/4/2013 zo dňa 6.8.2013 povolil reštrukturalizáciu dlžníka: B.O.S. Slovakia, a.s., so sídlom so sídlom Boženy Nemcovej 1, Vranov nad Topľou, IČO: 35 810 807, pričom do funkcie správcu ustanovil I. R. B., so sídlom kancelárie Š. XX, W..

6.1. Odvolací súd uznesením č.k. 9Co 567/2013-380 zo dňa 16.9.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.9.2014 odvolacie konanie prerušil.

6.2. Uznesením Okresného súdu Prešov čík. 2R/4/2013 zo dňa 23.10.2013 bolo zastavené reštrukturalizačné konanie a bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka B.O.S. Slovakia, a.s., so sídlom so sídlom Boženy Nemcovej 1, Vranov nad Topľou, IČO: 35 810 807. Uznesenie bolo publikované v Obchodnom vestníku č. 209/2013 zo dňa 29.10.2013 a právoplatnosť nadobudlo dňa 30.10.2014. Uznesením Okresného súdu Prešov čík. 2R/4/2013 zo dňa 7.2.2014 bol do funkcie správcu ustanovený I & R KONKURZY A REŠTRUKTURALIZÁCIE, k.s., Šoltésovej 2, Bratislava, IČO : 36 865 265. Uznesenie bolo publikované v Obchodnom vestníku č. XX/XXXX zo dňa 14.2.2014 a právoplatnosť nadobudlo dňa 15.2.2014.

7. Správca úpadcu reagoval na výzvu súdu zo dňa 8.10. 2020 (táto mu bola doručená dňa 12.10.2020), ktorú mu súd doručoval s poukazom na novelizované znenie ust. § 47 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej „ZoKR“) v znení účinnom od 1. januára 2020, aby do 30 dní podal návrh na pokračovanie v konaní, podaním zo dňa doručeným Krajskému súdu Bratislava dňa 13.10.2020, v ktorom uviedol, že nepodáva návrh na pokračovanie v prerušenom konaní nakoľko ďalšie vedenie tohto sporu najmä z hľadiska hospodárnosti konania nepovažuje za efektívne.

8. Súd zaslal výzvu v konaní podľa § 47 ods. 4 ZoKR v znení účinnom od 1. januára 2020, aby do 30 dní podal návrh na pokračovanie v konaní aj dlžníkovi. Táto výzva mu bola doručená dňa 25.10.2020, ktorý na ňu nereagoval.

9. Podľa § 44 ods. 1 ZoKR oprávnenie úpadcu nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu a oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku, vyhlásením konkurzu prechádza na správcu; správca pritom koná v mene a na účet úpadcu.

9.1. Podľa § 47 ods. 1 ZoKR, ak tento zákon neustanovuje inak, vyhlásením konkurzu sa prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi. Lehoty v týchto konaniach ustanovené alebo určené počas prerušenia týchto konaní neplynú. Na účastníkov konania, ktorí vystupujú na strane úpadcu, prerušenie konania pôsobí, len ak ide o nerozlučné spoločenstvo alebo o intervenciu.

9.2. Podľa § 47 ods. 4 ZoKR, účinného od 01.01.2020 v konaniach prerušených podľa odseku 1 možno pokračovať na návrh správcu; správca sa podaním návrhu na pokračovanie v konaní stáva účastníkom konania namiesto úpadcu. Ak návrh na pokračovanie v konaní nie je podaný do konca prvej schôdze veriteľov, súd vyzve správcu a dlžníka, prípadne nerozlučných spoločníkov na strane dlžníka na jeho

podanie v lehote nie kratšej ako 30 dní. Ak správca v určenej lehote nevyjadri s pokračovaním v konaní súhlas, súd pokračuje v konaní s dlžníkom, ak pokračovanie v konaní v určenej lehote navrhne dlžník alebo prípadní nerozluční spoločníci dlžníka. Nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní v určenej lehote má účinky späťvzatia žaloby.

9.3. Podľa prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 01.01.2020 § 206j ZoKR konania začaté a právoplatne neskončené pred 1. januárom 2020 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. decembra 2019. Ustanovenie § 47 ods. 4 druhej až štvrtej vety sa použije aj v konkurzoch vyhlásených pred 1. januárom 2020.

10. Novelizované znenie § 47 ods. 4 ZoKR, ktoré nadobudlo účinnosť od 01.01.2020, sa podľa intertemporálneho ustanovenia § 206j ZoKR použije aj na konania, v ktorých došlo z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu pred 01.01.2020 k ich prerušeniu. Žalovaný ako dlžník a ani správca dlžníka na výzvu odvolacieho súdu návrh na pokračovanie v konaní nepodali.

11. Nepodanie návrhu správcom a ani dlžníkom na pokračovanie v konaní v určenej lehote má zo zákona účinky späťvzatia žaloby podľa § 47 ods. 4 v spojení s § 206j ZoKR, o ktorom odvolací súd rozhodne procesným postupom podľa § 370 C.s.p..

11.1. Nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní správcom a ani dlžníkom má v zmysle § 47 ods. 4 ZoKR účinky späťvzatia žaloby vždy, pokiaľ je stranou v sporovom konaní dlžník - úpadca, na majetok ktorého bol vyhlásený konkurz, a to bez ohľadu, či je dlžník v postavení žalobcu alebo žalovaného. Znamená to, že aj v prípade, ak je dlžník v postavení žalovaného, t.j. pasívne legitimovanej strany sporu, nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní správcom a ani dlžníkom má za následok účinky späťvzatia žaloby a fakticky nahrádza dispozičný úkon späťvzatia žaloby patriaceho žalobcovi. Tento účinok vyplýva z účelu novelizovaného znenia § 47 ods. 4 ZoKR, ktorým je efektívnejšie riešenie v prerušených súdnych konaniach z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka, ktorý bol v čase vyhlásenia konkurzu účastníkom súdneho konania bez ohľadu na to, či bol na strane žalobcu alebo žalovaného. Zmyslom uvedenej úpravy je ukončenie prerušeného súdneho konania buď rozhodnutím vo veci, a to za predpokladu udelenia súhlasu s pokračovaním v konaní zo strany správcu alebo dlžníka alebo zastavením konania v prípade neudelenia súhlasu zo strany správcu a ani úpadcu.

11.2. Nielen podľa znenia ust. § 47 ods. 4 ZoKR, ale aj v zmysle dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu vyplýva zámer zákonodarcu priznať účinky späťvzatia žaloby aj za procesnej situácie, pokiaľ dlžník ako žalovaný a správca dlžníka nepodajú návrh na pokračovanie v konaní. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu udáva: „Jednou z okolností, s ktorou sa predkladateľ musí vysporiadať pri vyhlásení konkurzu je aj tá, aký vplyv vyhlásený konkurz bude mať na možnosť pokračovať v prebiehajúcich súdnych konaniach. Tie môžu byť "pasívne" (úpadca je žalovaný napr. na plnenie) alebo "aktívne" (úpadca je žalobcom a žaluje na plnenie). Doterajšia úprava predradzovala konkurz pred iné konania, pričom „kľúče“ od rozuzlenia pôvodne prebiehajúcich konaní dávala výlučne správcovi, ktorý ak ostal nečinný, tak konanie ostalo počas účinkov konkurzu prerušené, často niekoľko rokov. Nová právna úprava má za cieľ vyjasniť situáciu s prerušenými konaniami skôr a efektívnejšie. Ak správca neprevezme prebiehajúci spor, súd, ktorého konanie bolo prerušené, vezme na zreteľ vyjadrenie dlžníka. Ak sa dlžník nevyjadri alebo nebude súhlasiť s pokračovaním, súd konanie zastaví. Ak dlžník navrhne pokračovanie v konaní, v konaní pokračuje tak, ako keby konkurz nebol vyhlásený s tým, že v prípade, ak sa dlžníkovi prisúdi napr. plnenie (na základe ktorého sa bude plniť), toto plnenie nebude podliehať konkurzu. Konkurzní veritelia však budú môcť uplatňovať zodpovednosť správcu (ak mohol a mal pokračovať v konaní). V prípade pasívnych sporov (dlžník má plniť) je ich prípadné pokračovanie síce nepravdepodobné (je spravidla neefektívne), ale je možné. Ak sa však prípadnému žalobcovi voči dlžníkovi prisúdi plnenie, toto plnenie môže byť uspokojené až tzv. akoby za konkurzom (t.j. je podriadené uspokojeniu konkurzných veriteľov), resp. môže byť uspokojené len z majetku, ktorý bol napr. z konkurzu vylúčený.“

11.3. Zo znenia ust. § 47 ods. 4 ZoKR, ako aj z účelu tohto ustanovenia a úmyslu zákonodarcu vyplýva, že zákonom predpokladané účinky späťvzatia žaloby nastávajú aj vtedy, pokiaľ dlžník na strane žalovaného nenavrhne pokračovanie v konaní a ani správca dlžníka nevyjadri súhlas s pokračovaním v konaní.

12. Podľa § 370 ods. 1 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

12.1. Podľa § 370 ods. 2 C.s.p. súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

13. Späťvzatím žaloby sa podľa Civilného sporového poriadku rozumie procesný úkon žalobcu, z ktorého jednoznačne vyplýva, že na prejednaní svojho návrhu netrvá. Tento úkon žalobcu však bol od 1. januára 2020 nahradený zákonným ustanovením § 47 ods. 4 ZoKR, preto sa na ďalší postup v konaní pred odvolacím súdom na to, aby mohol odvolací súd konanie podľa § 47 ods. 4 ZoKR v spojení s § 370 C.s.p. zastaviť, späťvzatie žaloby žalobcom nevyžaduje.

14. Odvolací súd nemá možnosť úvahy, či späťvzatie žaloby pripustí alebo nie, pretože účinky späťvzatia žaloby nastávajú priamo zo zákona v zmysle ust. § 47 ods. 4 ZoKR. Dôsledkom zo zákona vzniknutých účinkov späťvzatia žaloby podľa ust. § 47 ods. 4 ZoKR je procesný postup odvolacieho súdu, keď tento nerozhoduje o pripustení späťvzatia žaloby, pretože tieto účinky nastali zo zákona a odvolací súd je povinný procesným spôsobom reagovať na účinky späťvzatia žaloby tak, že v zmysle § 370 ods. 2 C.s.p. je povinný rozhodnúť o zrušení napadnutého rozhodnutia a o zastavení konania.

15. Odvolací súd nie je oprávnený skúmať dôvody, pre ktoré nastali v prejednávanej veci účinky späťvzatia žaloby podľa § 47 ods. 4 ZoKR, pretože sa jedná o zákonom určený dôsledok nekonania dlžníka a správcu. Keďže účinky späťvzatia nastali priamo zo zákona, nemôže protistrana tento zákonný účinok zmariť tým, že by so späťvzatím nesúhlasila v zmysle ust. § 370 ods. 2 C.s.p.. Odvolací súd preto protistranu nevyzýval na súhlas so späťvzatím žaloby.

16. Dôsledkom aplikácie ust. § 47 ods. 4 ZoKR je zákonom upravený účinok späťvzatia žaloby, v ktorého dôsledku vzniká odvolaciemu súdu (keďže k tomuto účinku došlo po vydaní rozhodnutia súdu prvej inštancie) povinnosť konanie zastaviť zákonom predpokladaným procesným postupom. Procesnou normou upravujúcou postup odvolacieho súdu pri rozhodovaní o späťvzatí žaloby je ustanovenie § 370 C.s.p., ktoré bude analogicky v zmysle čl. 4 ods. 1 C.s.p. aplikovateľné aj na postup pri rozhodovaní o účinkoch späťvzatia podľa § 47 ods. 4 ZoKR.

17. Odvolací súd preto podľa § 370 ods. 1 C.s.p. rozhodol o pripustení späťvzatia žaloby, účinky ktorého nastali v zmysle § 47 ods. 4 ZoKR a rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti, ktorou uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni do 3 dní sumu 3.487,74 € spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 16. septembra 2007 do zaplatenia a 8,5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 18.287 € od 16. septembra 2007 do 20. júna 2008 zrušil a konanie zastavil podľa § 370 ods. 2 C.s.p.

18. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 256 ods. 1 C.s.p. a 257 C.s.p.. V prípade vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného zákon o konkurze a reštrukturalizácii v platnom znení priznáva absencii súhlasu správcu a dlžníka (hoci procesne na strane žalovaného) na pokračovaní v súdnom konaní účinky späťvzatia žaloby. V dôsledku zmeny zákonnej úpravy účinnej od 01.01.2020, ktorá dispozičný úkon späťvzatia žaloby žalobcom nahradila účinkami zákonného ustanovenia, nie je pri zastavení konania prebiehajúceho na oboch inštanciách na základe už vydaného súdneho rozhodnutia možné ustáliť procesným zavinením koho došlo k zastaveniu konania vo veci samej, ktoré sa na odvolacom súde končí. Zavinenie je pritom treba posudzovať výlučne z procesného hľadiska, t.j. podľa procesného výsledku, nie podľa hmotného práva, pretože by tak šlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej. V danej sporovej veci sa totiž jedná o okolnosť, ktorá nastala bez toho, že by niektorá zo strán sporu vyvinula procesnú aktivitu v civilnom sporovom konaní, ktorá by viedla k zastaveniu konania, čo malo za následok nepoužiteľnosť § 256 C.s.p.. Účinky späťvzatia žaloby sú v prejednávanej veci dôsledkom zákonnej úpravy riešenia majetkového stavu strany sporu, ktorá je v konkurze a ktorá, ako ani jej správca, nesúhlasila s pokračovaním v konaní, pričom, ako už bolo uvedené, súd v tomto prípade nie je oprávnený skúmať dôvody späťvzatia, keďže jeho účinky nastali zo zákona. Odvolací súd preto pristúpil v prejednávanej veci k aplikácii § 257 C.s.p., pretože mal za to, že stav, ktorý v konaní nastal je výnimočný a vyvolaný zmenou právnej úpravy a žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal a preto už o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. nebude potrebné rozhodnúť súdom prvej inštancie.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).